

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1909/2546

นายสมบัติ พานิชชีวะโจทก์ บริษัทอนันต์ชัย - แบตเตอรี่ โอเบ จำกัด กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 4

ย่อ / หลักกฎหมาย

เช็คตามฟ้องเป็นเช็คที่จำเลยทั้งสองร่วมกันออกให้แก่โจทก์เพื่อชำระหนี้อันเกิดแต่การที่จำเลยทั้งสองขายลดเช็คที่ยึดจับให้แก่โจทก์ แล้วเช็คดังกล่าวเรียกเก็บเงินไม่ได้ แม้จะปรากฏว่าเช็คที่ยึดจับนั้นโจทก์ได้คิดส่วนลดหรือดอกเบี้ยล่วงหน้าคิดเป็นอัตราร้อยละ 21.9 ต่อปีก็ตาม กรณีก็มีได้มีกฎหมายห้ามไว้เหมือนเช่นการให้กู้ยืมเงิน จึงถือไม่ได้ว่าเช็คตามฟ้องมีดอกเบี้ยที่โจทก์คิดเกินอัตราตามกฎหมายรวมอยู่ด้วย การออกเช็คตามฟ้องของจำเลยทั้งสองจึงเป็นการออกเช็คเพื่อชำระหนี้ที่มีอยู่จริงและบังคับได้ตามกฎหมาย ดังนั้น เมื่อธนาคารปฏิเสธไม่ใช้เงินตามเช็คนั้น โดยในวันที่เช็คถึงกำหนด เงินในบัญชีของจำเลยที่ 1 มีไม่พอจ่าย การกระทำของจำเลยทั้งสองจึงเป็นความผิด

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสอง ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๔ ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่า คดีมีมูล ให้ประทับฟ้อง จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้น อนุญาตให้อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน โจทก์ฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาลงชื่อในคำพิพากษา ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาศาลฎีกาพิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้โต้เถียงกันในชั้นฎีการับฟังได้ว่าจำเลยทั้งสองออกเช็คตามฟ้องมอบให้แก่โจทก์ ทั้งนี้โดยก่อนที่จำเลยทั้งสองจะออกเช็คตามฟ้องมอบให้แก่โจทก์ดังกล่าว จำเลยทั้งสองได้นำเช็ค ๒๗ ฉบับ จำนวนเงินรวม ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไปทำสัญญาขายลดให้แก่โจทก์ โดยในการขายลดเช็คดังกล่าวโจทก์คิดส่วนลดหรือดอกเบี้ยล่วงหน้าหักออกจากต้นเงินที่จ่ายให้แก่จำเลยทั้งสอง ในอัตรา ๑๐,๐๐๐ บาท ต่อ ๖ บาทต่อวัน หรือในอัตราร้อยละ ๒๑.๙ ต่อปี แต่เมื่อเช็คทั้ง ๒๗ ฉบับดังกล่าวถึงกำหนด โจทก์ได้เรียกเก็บเงิน ปรากฏว่าธนาคารตามเช็คปฏิเสธการจ่ายเงินโดยให้เหตุผลว่ามีคำสั่งให้ระงับการจ่าย ต่อมาในวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ จำเลยทั้งสองก็ได้ออกเช็คตามฟ้องซึ่งมีจำนวนเงินเท่ากับจำนวนเงินตามเช็คทั้ง ๒๗ ฉบับดังกล่าว เพื่อชำระหนี้ตามเช็คทั้ง ๒๗ ฉบับ แล้วทำสัญญาขายลดให้แก่โจทก์อีก ครั้นเช็คตามฟ้องนี้เมื่อถึงกำหนดใช้เงิน โจทก์นำไปเรียกเก็บเงิน ธนาคารตามเช็คปฏิเสธการจ่ายเงิน โดยในวันดังกล่าวเงินในบัญชีของจำเลยที่ ๑ มีไม่พอจ่าย เห็นว่า ตามข้อเท็จจริงที่ฟังได้ดังกล่าวแสดงว่าเช็คตามฟ้องเป็นเช็คที่จำเลยทั้งสองร่วมกันออกให้แก่โจทก์เพื่อชำระหนี้อันเกิดแต่การที่จำเลยทั้งสองขายลดเช็คทั้ง ๒๗ ฉบับให้แก่โจทก์ แล้วเช็คดังกล่าวเรียกเก็บเงินไม่ได้ แม้จะปรากฏว่าเช็คทั้ง ๒๗ ฉบับนั้นโจทก์ได้คิดส่วนลดหรือดอกเบี้ยล่วงหน้าคิดเป็นอัตราร้อยละ ๒๑.๙ ต่อปี ก็ตาม กรณีก็มีได้มีกฎหมายห้ามไว้เหมือนเช่นการให้กู้ยืมเงิน จึงถือไม่ได้ว่าเช็คตามฟ้องมีดอกเบี้ยที่โจทก์คิดเกินอัตราตามกฎหมายรวมอยู่ด้วย และฟังไม่ได้ว่าเป็นเช็คค้ำประกันหนี้ตามสัญญาขายลดเช็คตามที่จำเลยทั้งสองนำสืบต่อสู้ การออกเช็คตามฟ้องของจำเลยทั้งสองจึงเป็นการออกเช็คเพื่อชำระหนี้ที่มีอยู่

จริงและบังคับได้ตามกฎหมาย ดังนั้น เมื่อธนาคารปฏิเสธไม่ใช้เงินตามเช็คนั้น โดยในวันที่เช็คถึงกำหนด เงินในบัญชีของจำเลยที่ ๑ มีไม่พอจ่าย การกระทำของจำเลยทั้งสองจึงเป็นความผิดตามฟ้อง ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษามานั้นไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น พิพากษากลับเป็นว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๔ ให้ลงโทษปรับจำเลยที่ ๑ เป็นเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท ลงโทษจำคุกจำเลยที่ ๒ มีกำหนด ๖ เดือน.

องค์คณะ

ประเสริฐ เขียนนิลศิริ · ขวลิท ยอดเนร · กุลพัชร อธิธรรมวินิจ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1909/2546>